

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Martin Dušek

Název práce: Umění jako prostředek pro boj s environmentální krizí

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Michal Šimůnek, KF FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	B
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	C
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	D
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	C
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	B
Celkové hodnocení bakalářské práce.....	C

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Martin Dušek se ve své bakalářské práci věnuje environmentálnímu umění. Cílem práce je představit environmentální tendence, jež se v umění objevují zejména od 60. let 20. století a dále poukázat na možné způsoby, jakými environmentální umění může přispět k širšímu uvědomění si ekologických problémů, k rozpoznání jejich komplexních příčin a k takové proměně myšlení a jednání lidí, jež by byly vůči životnímu prostředí ekologicky udržitelné. Nepochybují o tom, že autor se v problematice ekologické krize a environmentálního umění velmi dobře orientuje. Způsob, jakým své znalosti převedl do textu bakalářské práce, je však v řadě ohledů problematický.

Struktura práce je z většího nadhledu přehledná. Nepočítaje úvod a závěr je práce členěná do tří kapitol. V první se Martin Dušek věnuje environmentálním tendencím v umění od roku 1960, druhá a třetí jsou pak každá jakousi „případovou“ studií vždy jednoho environmentálně uměleckého projektu: *Na pomezí samoty* a *Rivers of Emotion, Bodies of Ore*. Při samotné četbě textu je však tato přehlednost zahalována roztěkanou argumentací a špatnou jazykovou kvalitou práce.

V jednotlivých kapitolách se poněkud nepřehledně střídají popisy vybraných uměleckých projektů a jejich interpretací; pasáže, jež popisují příčiny současné environmentální krize a podoby jejich vědeckého chápání; výklady některých pojmů (antropocén, kapitalocén, extraktivismus) apod. Přehledné plynutí textu a jeho srozumitelnost jsou dále rušeny špatnou jazykovou kvalitou textu a nedůslednou prací s literaturou a zdroji. V textu se objevují překlepy, velké množství chyb v interpunkci, kostrbatost vět v řadě případů vede k tomu, že tyto nedávají smysl: namátkově např. „Současnost je taková, že pod propagandou roztočení hospodářství získáním nových pracovních pozic těžářské společnosti dále lobbují za rozšíření jednoho ze zkoumaných lomů – Biedjovággi.“ (s. 15); „Tvář ekologické krize jde proti zájmům efektivita a výnosu.“ (s. 25).

Práce s literaturou je nedůsledná: na řadě míst autor adekvátně odkazuje používané texty či jiné zdroje, v textu se však objevují pasáže, ve kterých autor zmiňované texty a zdroje neuvádí v poznámkách pod čarou a v seznamu literatury (výrazně viz např. kapitola 2.2). U těchto pasáží tak není zcela zřejmé, jestli je autor od někud/od někoho přebírá, anebo jestli jsou založené na četbě zmiňovaných knih a zdrojů. V obdobném smyslu se dozvídáme, že popis a autorovy úvahy o projektu *Na pomezí samoty* jsou částečně založeny na rozhovoru s Milošem Vojtěchovským, nevíme však, kdy a kde se rozhovor odehrál, jak dlouho trval a jakým způsobem s ním autor pracoval. V českém kontextu mi pak v práci chybí odkazy na texty průkopníků environmentalistického myšlení: Hana Librová, Erazim Kohák či například Jan Keller.

Martin Dušek si zvolil zajímavé a relevantní téma, které se pokusil zpracovat vhodně zvoleným způsobem argumentace: představení dílčích souvislostí environmentálního umění následně ilustrovaných podrobnějším rozбором dvou vybraných projektů. Z výše uvedených důvodů však komplexní povahu tématu dokázal zpracovat sice uspokojivým, podle mého soudu však jen *dobrým* způsobem.

Otázky k obhajobě:

V práci často pracujete s pojmy, které by si zasloužily důkladnější vysvětlení a rozlišení. Používáte např. dvě pojmenování pro stávající období planetární historie: antropocén a kapitalocén. Jaký je rozdíl mezi těmito pojmy? Je nějaký rozdíl v tom, jestli uvažujeme o současné situaci jako o antropocénu anebo o kapitalocénu?

V práci se de facto vůbec nevěnujete fotografii či v širším smyslu technickým obrazům? Pokuste se zamyslet nad tím, jakou roli mohou hrát technické obrazy ve vztahu k environmentální krizi či environmentálnímu myšlení/umění? Jsou technické obrazy nějak významné pro projekty (*Na pomezí samoty*; *Rivers of Emotion*, *Bodies of Ore*), které v práci popisujete?

Datum: 3. května 2019

Podpis: